

[Harald Nielsen.]

og derfor har jeg ønsket ved denne lejlighed at føre også dette spørgsmål frem.

Johs. Christiansen: Indledende vil jeg gerne have lov til at henlede den højtærede minister for offentlige arbejders opmærksomhed på et par spørgsmål af trafikalt interesse. Det drejer sig dels om en vejstrækning fra Stege til Ulvshale på Møn, dels om den mere end elendige forbindelse med omverdenen, som øen Nyord stadig må lide under. Iøvrigt er der en meget nær forbindelse mellem disse to spørgsmål, da den nævnte vejstrækning står i nær forbindelse med de trafikale ønsker, som næres af Nyords befolkning.

Når jeg rejser denne sag på et tidspunkt, hvor landets økonomiske stilling opfordrer til at skære ned på det offentliges anlægsvirksomhed, er det ikke, fordi jeg på nogen måde bedømmer stillingen mindre alvorligt end andre. Jeg gør det kun, fordi der knytter sig ganske særlige omstændigheder til denne sag. For det første må jeg måske minde om, at den blev rejst af mig her i det høje ting allerede for fem år siden, sådan at den mageligt kunne være løst, for den skæve økonomiske udvikling satte ind. Men for det andet ligger det uden overdrivelse sådan, at det i virkeligheden drejer sig om et spørgsmål om liv og død for den lille øs befolkning. De mere end slette kommunikationsmidler har bevirket, at folk fra andre egne i almindelighed betænker sig mere end een gang på at bosætte sig der, og følgen heraf er simpelthen blevet, at øen langsomt affolkes. Befolkningen er i løbet af de sidste 6—7 årtier halveret, og da dette er sket samtidig med, at landets indbyggerantal som helhed er ca. fordoblet, behøver jeg næppe at belyse nærmere, hvor påkrævet det er, at offentligheden iler til hjælp her.

Der foreligger planer og overslag til en dæmning mellem Nyord og Ulvshale på Møn. Udgifterne er budgetteret til ca. 800 000 kr. Det er mange penge, men man bør dog betænke, at ved siden af det alvorlige befolkningsspørgsmål, som jeg lige har omtalt, står de stadigt voksende økonomiske vanskeligheder, som er forbundet med at holde de samfundsmæssige funktioner på øen i gang, bl. a. opretholdelsen af et skolevæsen. Det nævnte dæmningsprojekt ligger, såvidt jeg ved, i Præstø amtsråd, der skal have ønsket nærmere undersøgelser af teknisk og finansiel art foretaget. Muligvis vil man under hensyn til landets økonomiske situation vente med disse undersøgelser til

bedre tider. Ikke desto mindre henstiller jeg, at man af hensyn til de alvorlige forhold, jeg her har påpeget, lader undersøgelserne foretage og projektet nyde fremme. På Nyords befolknings vegne beder jeg den højtærede minister for offentlige arbejder gøre sit til, at dette sker.

Med hensyn til den vejstrækning, jeg talte om, forholder det sig sådan, at Præstø amts vejvæsen gerne vil have sagen fremmet, men at detailplanerne til vejen ligger til godkendelse i vejdirektoratet. Stege landdistrikt, gennem hvilket vejen går, har ikke selv økonomisk styrke til at kunne klare udgifterne, hvad amtet altså også har erkendt, så jeg beder også i dette tilfælde ministeren se på sagen og vise den fornødne velvilje.

Endvidere vil jeg, medens jeg opholder mig ved lokale spørgsmål af interesse for Møn, meget gerne lægge et godt ord ind for, at amtstuen i Stege bevares. Såvidt jeg ved, har forenklingskommissionen med en i og for sig prisværdig nøjeseen haft denne amtstue under luppen og er kommet til det resultat, at dens forretninger bør henlægges til amtstuen i Næstved. Mønboerne er alt andet end tilfredse med den påtænkte forenkling. Man vil muligvis indvende, at i vore dage traver man ikke sådan til amtstuen for at betale sine skatter, det kan man gøre lettere ved chek eller ved postgiro, men på Møn gør det særlige forhold sig gældende, at der netop er en meget intim føling mellem befolkningen og amtstuen, og at man meget nødig ser denne føling umuliggjort. Hertil kommer så endelig, at der, hvis forretningerne skal lægges ind under Næstved amtstue, kræves en så stor lokaleudvidelse af denne amtstue, at byggeomkostningerne derved næppe kan anslås til under 100 000 kr. Under disse omstændigheder skulle det derfor ikke synes urimeligt, om den højtærede finansminister lod denne som forenkling betragtet noget problematiske sag forsvinde i arkivet.

Man kan vist godt sige, at tipstjernen er blevet, hvad man kalder en publikumssucces. I det første spilleår, som har strakt sig over lidt mere end 12 måneder, udgjorde spillernes indskud den nette sum 67,6 mill. kr. De 15 pct. heraf, d. v. s. godt 10 mill. kr., er statens andel. Efter afholdelsen af udgifter til præmier og administration m. m. kan selskabet derefter notere et driftsoverskud på 14,5 mill. kr., som ifølge loven fordeles med 3,7 mill. kr. til idrætsformål, 2,5 mill. kr. til velgørende og almenyttige formål og